

ся укорява неправда та. А такиви тѣ Слова сж Судебный видъ. А колко то слова похваляють, хулять, изражяють радость, приносятъ благодарность, молять ся за добро то на други тѣ, или ся шигувать за да мене време то, тія сж Торжественный видъ. И тии похваляють добро то и славно то, а усуждають безпѣтно то и никакво то. А кога то описва чловѣкъ, приказва, извѣстява, изтолкуванѣкоя мысль, и проч. то называхж Повѣствовательный видъ.

165-о. Совѣтовательный видъ принадлежи на будущее то, сирѣчь, какъ слѣдовательно да стане нѣкое добро, или да ся забране нѣкое зло. Судебный на Приминало то, и доказва какъ нѣщо ся е направило праведно, или безъ правда, и си иска за то удовлетвореніе то. А Торжественныя испытва и сегашно то и заминало то; сирѣчь, какъ едно дѣло направено, или кое то сега ся върши, е добро, славно, или на противъ. Тако и Повѣствовательный видъ.

166-о. Като пригледамы художественно Слово то; или было говоримо, или писменно, има исти тѣ правила а само тая е разность та, какъ говоримо то, като фарковато, нѣкой нѣтъ изоставя нѣкои правила: Но на писменно то му ся отсачяють крила та съ перо то, иска выманіе, а юще по' много треба да ся внимава въ печатанно то Слово: Защо на всяко прочитанѣ и повтарянѣ виждать му ся погрѣшки тѣ. Зато не ще е безпѣтно ако раздѣлимъ Писмовническо то Слово на четири видове за по' ясно водителство на първоначални тѣ, и за Риторически тѣ имъ преоготовленія

167-о. За всякъ единъ видъ отъ тія обично писвать правила особенни. Но не може никоги, ни то треба да е Слово то единъ видъ, безъ да има и другаго размѣсень. И какъ то не може чловѣкъ да пише само съ